

Vattenavrinning från fastighet eller väg:

- Dikning. Man bör sträva efter minst 50 cm dikesdjup för att få en bra dränering av vägkroppen.
- Dikning på belagt vägnät bör göras med ett intervall av 10-15 år.

Fastighetsägares ansvar dagvatten:

- Ansvar för dagvattenanläggning i ett bebyggelseområde Det hör inte till vägföreningens uppgifter att ta hand om dagvatten (regn- och ytvatten) från tomterna längs de vägar som föreningen ska sköta.
- I ett område som helt saknar dagvattenanläggning kan likaledes problem uppstå, när dagvatten från tomtmark av olika skäl inte tas om hand inom respektive tomt, vilket till exempel kan vara fallet när en större del av tomterna bebyggs eller förses med täckande material, exempelvis asfalt eller stenplattor, som inte släpper igenom regnvatten och därmed försvårar infiltrering av dagvattnet inom tomtmarken. Ett sätt att lösa ovan beskrivna problem är genom att uppmärksamma kommunen på saken. I lagen om allmänna vattentjänster finns nämligen regler bland annat för hur avlopp kan ordnas i ett större sammanhang, och kommunens ansvar att detta sker, om det behövs med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön. I begreppet ”avlopp” enligt lagen inkluderas även bortledning av dagvatten och dränvatten från ett område med samlad bebyggelse. Lagen förser kommunen med verktyg för att bland annat kunna ordna med en dagvattenanläggning i ett område med samlad bebyggelse och föreskriver hur avgifterna för en sådan anläggning ska fördelas mellan fastighetsägare och ansvarig för den allmänna platsmarken. Om kommunen inte frivilligt vill åta sig ansvaret för dagvattenfrågorna så finns det en möjlighet att påkalla prövning av ansvaret för dagvattenfrågorna hos länsstyrelsen eller genom att väcka talan mot kommunen i mark- och miljödomstolen.

Fastighetsägare och vägförenings ansvar:

- Enligt hänsynsregeln som stadgas i 3 kap. 1 § Jordabalken ska var och en vid nyttjandet av sin eller annans fasta egendom ta skäligen hänsyn till sin omgivning. Lagens lydelse medför att såväl lagfarna fastighetsägare som föreningar som nyttjar annans mark blir träffade av hänsynsregeln. I praktiken innebär det exempelvis för en väghållare att man har ett ansvar att vidta åtgärder som medför att ens omgivning inte lider skador med anledning av dagvatten som kommer från vägen vid ”normal nederbörd”. Det ska dock tilläggas att det inte är någon form av absolut ansvar som det handlar om, då topografin har avgörande betydelse för i vilka fall en fastighetsägare är ansvarig för dagvatten som färdas över ens fastighet och inte. Det vill säga att om det finns en naturlig lutning (exempelvis i en nedförsbacke) har fastighetsägaren inte samma ansvar att leda bort vatten. Men, om en nyttjare av fast egendom aktivt leder ytvatten till en annan fastighet strider det mot ovan nämnda hänsynsregel. Vid avsteg från hänsynsregeln, antingen genom aktivt ledande av vatten till en angränsande fastighet eller med anledning av bristande avvattning på sin egen fastighet, kan en fastighetsägare ådra sig ett skadeståndsansvar, för de eventuella skador som kan uppstå med anledning av detta. Skälet till detta är att avsteg från hänsynsregeln kan utgöra ett oaktsamt handlande enligt 2 kap. 1 § skadeståndslagen.